

hædret ham meest og gavner det Allene meest, men det er ikke saa let gjort, som det er sagt. Derfor var det min Tanke, da jeg tidligere arbejdede hen til det Maal at faae oprettet en Forsørgingsanstalt for de mere Ubemidlede, tillige at faae den indrettet saaledes, at Staten, om den end ikke kom den directe til Hjælp, saa dog idetmindste indirecte kom den til Hjælp. Jeg havde jo ogsaa den Glæde at see, at den nuværende Finansminister i tidligere Aar arbejdede hen til det selvsamme Maal, idet det Lovforslag, som blev forelagt Landstinget i Sessjonen 1867—68, nemlig Forslaget til Lov om de Ubemidlede Forsørgelse i deres Alderdom og for Døds Skuld, udgik omtrent fra de samme Principer, som jeg ansaae for de rigtige. Jeg kan derfor heller ikke Andet end høilig beklage, at alle de Betæneligheder, som dengang fremtraadte, fandt et saa villigt Øre hos den nuværende Finansminister. Jeg vil med Hensyn til det da forelagte Lovforslag fremhæve, netop fordi det staaer i en besynderlig Modsigelse med, hvad der ligger til Grund for det nuværende, hvorledes man dengang gjorde gjældende, at den Anstalt for de Ubemidlede, som der da var Tale om, skulde være sig-selv-bærende, hvorved man vilde antyde, at Staten ikke skulde yde noget directe Tilskud til den, men at Tarifernes Indretning og Beregningernes Paalidelighed skulde være af den Natur, at Anstalten kunde bære sig selv. Der er i Modsetning dertil nu fremkommen et Lovforslag, som jeg, efter at jeg nøie har fulgt de tre Forhandlinger, som det har undergaaet, ikke kan betegne anderledes, end at det hviler paa den Grundtanke, at det egentlig er den Reserve, som er opsparet ved de meget høie Tarifer i de ældre Anstalter og ved, at der har fundet meget gunstigere Forrentningsforhold Sted, end man i sin Tid forudsatte, hvorpaa den nu foreslaaede nye Anstalt skal bygges. Jeg troer, at man med Rette kan sige, at dette er Grundtanken, og jeg tør endogsaa i saa Henseende beraabe mig paa Finansministerens egne Udtalelser. — Jeg har allerede i mine første Bemærkninger, da Lovforslaget fremkom, antydet, at jeg anser det for en stor Feil at ville indrette en Anstalt, som skal tilfredsstille baade Høie og Lave, idet

man under Bestræbelserne efter at tilfredsstille Alle betræder den sikreste Vej til ikke rigtig at tilfredsstille Nogen.

Det er af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ) blevet bemærket, at han ikke kunde stemme for Lovforslagets Vedtagelse, fordi der manglede meget vigtige Fundamenter for samme og faste Bestemmelser i forskjellige Retninger, som burde have været nøiagtig undersøgte og begrundede, førend man skulde vedtage Lovforslaget. Jeg er ikke uenig med ham i dette Punkt, men jeg troer dog nok, at det, naar Lovforslaget ikke havde været bygget paa det Princip, hvorpaa det nu er bygget, vilde være gaaet at indhente det Forsømte efterhaanden, saaledes at man vel, saa at sige, arbejdede i Mørke i de første 5 Aar, men da ogsaa efter Forløbet af dette Tidrum kunde have ventet at komme til en klarere Indsigt. Anderledes stiller Forholdet sig derimod nu, da man ikke vil holde de ældre Anstalter adskilte fra den nye Anstalt, undtagen gennem Bogføringen. Forslaget om en Adskillelse af Bogføringen har jeg vel ogsaa tiltraadt, fordi Noget er bedre end slet Intet, og fordi en saadan Bogføring eller en saadan Søndring i Bogføringen idetmindste kan gjøre det vanskeligt at holde den egentlige Stillning skjult i Tidens Længde. Men jeg tillader mig at troe, ja jeg troer det ikke alene, men jeg er overbevist derom, at Bogføringen alene ikke er tilstrækkelig til at opklare Alt, hvad der af en eller anden Grund kan ønskes fordulgt, eller hvis fuldkomne Belysning man ønsker at forebygge eller at opsætte. Det er nemlig netop disse Anstalters farlige Side, at de Feil, som man begaaer ved deres Grundlæggelse, som oftest ikke røbe sig i Ens egen Levetid, men at man først faaer Dinene op for dem om een eller to Menneskealder. — Dette er min første Grund, til at jeg ikke kan tiltræde det foreliggende Lovforslag, men maa stemme imod det, uagtet jeg ikke fra igaar eller fra idag, men i mange Aar har haft Interesse for en saadan Lovs Fremkommen. Og seer jeg nu dernæst hen til, hvorvidt Bestyrelsens Form, saaledes som denne nu er vedtagen, giver nogen Fortrøstning eller Garanti i denne Sag, saa maa jeg ærlig tilstaae: Nei. Man har søgt ved Lov-